

GELOOF EN TWIJFEL

Door C. H. Spurgeon, uit *The Sword and the Trowel* van november 1884.

In het elfde hoofdstuk van de brief aan de Hebreëën richt de apostel Paulus een schitterende zegeboog op ter ere van het Geloof. Het kostte nauwelijks moeite om uit al die moedige daden een keuze te maken voor dit gedenkteken. Het geloof heeft zich immers op zoveel verschillende terreinen bewezen en zulke uiteenlopende wonderen gewrocht, dat er bij een lange opsomming nog steeds oneindig veel overblijft. De tijd zou ons ontbreken om alle heldendaden van het geloof te vertellen, want de lijst raakt nooit uitgeput bij gebrek aan stof. Het is opvallend dat er in de geschiedenis nooit zo'n zegeteken is opgericht voor het ongeloof zelf.

Dat kon ook niet, want het ongeloof heeft feitelijk nooit iets gedaan dat het herinneren waard is. Koninkrijken onderwerpen, gerechtigheid werken, de muilen van woeste leeuwen stoppen en al die andere grootse daden: het ligt allemaal verre buiten zijn bereik. Het kent ook de kracht van “een betere opstanding” niet. Het had zich immers best kunnen wagen aan het stichten van ziekenhuizen, het oprichten van weeshuizen of andere tastbare, liefdevolle vruchten die voortkomen uit het christelijk geloof. Waarom is dat uitgebleven? Omdat het ongeloof door en door negatief, verwoestend en volkomen onvruchtbaar is. Het is dan ook ten ene male ongeschikt als grondbeginsel om een leven op te bouwen, zeker wanneer iemand verlangt dat zijn leven nuttig en eervol zal zijn.

Laat ons de ware waarde van jullie scepticisme maar eens zien aan de zuiverende invloed op het karakter van sceptici zelf. Laat ons de vruchtbaarheid van het atheïsme zien aan het werkelijke goede dat uit die overtuiging is voortgekomen. Dan willen we de zaak serieus overwegen. Maar tot op de dag van vandaag betwijfelen wij ten sterkste of er ooit één mens door de kracht van het ongeloof is opgeheven tot iets edels, iets geestelijks of iets onbaatzuchtigs. Vandaag de dag wordt de twijfel luid en breed aangeprezen — even luidkeels als toen de handwerkslieden van Demetrius twee uur lang riepen: „Groot is de Diana der Efezeren!” Maar als het aankomt op het voortbrengen van enig waar goed, is die twijfel niet meer dan een dode, zwijgende afgod.

Moge het ons zalige deel zijn te leven uit een beginsel dat in alle eeuwen door heiligen en helden is beproefd en glansrijk bewezen! Wie dat verkiest, mag twijfelen; laat ons daarentegen geloven. Nooit heeft iemand de stoutmoedigheid gehad om te prediken: „Twijfel en leef.” Maar het hart van de hemelse boodschap klinkt onveranderlijk: „Geloof en leef.”

— C. H. S.

© Vertaling The Sword and the Trowel door Teun van der Plas

